

vogelvlucht

*Hoe pakt en klutst en sjouwt en hijgt en zwoegt en zweet
Het nijver zeevolk, eer het alles heeft gereedt
Wat tot de zeevaart dient van bijna hondert schepen;
Wat ziet men al 't gewoel van torsschen, dragen, slepen...*

Dit schreef in 1750 Arnold Hoogvliet naar aanleiding van de dag waarop de haringvloot uitvoert: Buisjesdag.

Later werd de naam veranderd in „Vlaggetjesdag” en vooral na de tweede wereldoorlog kreeg het uitvaren van de vloot een steeds levendiger en feestelijker aspect.

Vlaggetjesdag is niet alleen een loftuiting voor ons fameus Nederlands produkt: de haring; het feestelijk vertoon houdt ook in een hulde voor de man die „kaakt, zout en kuint den haring in de ton”, de visser.

De haringvisserij is een boeiend vak. Daarom: eenmaal haringvisser, altijd haringvisser. En dit, terwijl het bedrijf toch heel wat veranderingen heeft ondergaan. Vroeger op de oude zeillogger diende de visser niet alleen een goed zeeman te zijn, hij moest ook, wanneer de piraten vervelend werden, een robbertje kunnen vechten. Derhalve moest de visser — tot in het begin van de negentiende eeuw — vaardigheid hebben in het „busschieten”.

Daar staat tegenover dat hij op de motorschepen-van-nu ook marconist en radiomonteur moet zijn.

Het produkt is door de eeuwen heen beroemd geweest. De oude, vertrouwde methode van „kaken” waarmee Willem Beukelszoon in 1350 of daaromtrent onze voorouders gelukkig maakte, heeft daartoe het nodige bijgedragen. Geleerde steekneuzen willen wel beweren, dat de Fransen en Zweden in de twaalfde eeuw al „caeckten”, maar dergelijke veronderstellingen missen alle grond. Immers, 140 jaar na de dood van Willem uit Biervliet kwam keizer Karel V, in gezelschap van twee doorluchtige dames, nog een bezoek brengen aan het graf van onze nationale kakert. Zoiets spreekt boekdelen.

Wanneer tijdens de regering van Koning Willem I de eerste haring binnenkwam, reed een antieke sjees, waarin een tonnetje met het eerste zeebanket, spoorlags naar het paleis Noordeinde in Den Haag. De eerste haring was voor de koning. En hiermee was de traditie gelegd voor het aanbieden van de zogeheten „Koninginneharing”.

Dit over vlaggetjesdag en het haring vangen.

Elders in dit nummer iets over haring eten.

Aan boord van de vissersschepen wordt de haring gekaakt, d.w.z. men verwijdt de ingewanden en legt de haring in vaten, laag om laag met zout.

Mei 1967 — Vijfde jaargang no. 2

**UITGAVE VOOR AUSTRALIË
EN NIEUW-ZEELAND VAN DE
KONINKLIJKE LUCHTVAART MIJ N.V.**

Onder redactie van:
Gon van Baer-Parfumeur

WAAR U DE KLM KUNT VINDEN

KLM-kantoren:

A.W.A. Building, 47 York St.,
G.P.O. Box 3836. Tel.: 29-3966, 29-3722.
Buiten kantooruren: 57-5432.
SYDNEY, N.S.W.

80 Collins Street C. 1. Tel.: 63-6940.
Buiten kantooruren: 51-6564.
MELBOURNE, Victoria.

160 Edward Street. Tel.: 29518, 29526;
voor reserveringen ANSETT-ANA,
tel.: 32-0171.
BRISBANE, Qld.

1st Floor, Achilles House,
Customs Street, P.O. Box 3538.
Tel.: 34854. Buiten kantooruren 298-738.
AUCKLAND, New Zealand.

Generaal-Agenten:

ANSETT-ANA, 140 North Terrace.
Tel.: 51-0461. ADELAIDE, S.A.

ANSETT-ANA, 62 Northbourne Av.
Tel.: 4-0333. CANBERRA, A.C.T.

New Zealand National Airways Corp.,
104 Gloucester St. Tel.: 69-449.
CHRISTCHURCH, New Zealand.

ANSETT-ANA, 178 Liverpool St.
Tel.: 2-2921. HOBART, Tasmania.

ANSETT-ANA, 54 Brisbane St.
Tel.: 2.12.21. LAUNCESTON, Tasmania.

ANSETT-ANA, 55 St. George's Terrace.
Tel.: 219651. PERTH, Western Australia.

New Zealand National Airways Corp.,
Customhouse Quay. Tel.: 43440.
WELLINGTON, New Zealand.

**U kunt zich voor inlichtingen en
reserveringen voorts wenden tot alle
erkende reisbureaus.**

BIJ DE VOORPLAAT:

*Op Vlaggetjesdag — een dag in mei — is
de gehele Nederlandse vissersvloot feestelijk
met vlaggen getooid. Een oude traditie
die nog elk jaar in ere wordt gehouden
om het uitvaren te vieren.*

Europa's modernste luchthaven: Schiphol, met rechts op de achtergrond het enorme stationsgebouw. Van dit gebouw loopt naar links één van de drie pieren, de drie eigenlijke „aanlegsteigers”. U ziet ook een overdekte Avio-brug, via welke de passagiers de vliegtuigen in- en uitgaan. Verder verschillende dienstgebouwen en boven alles uit: de verkeerstoren, die het terrein tot in de verste hoeken overziet.

EEN NIEUW SCHIPHOL VERREES

Wanneer u nu of later een vlucht naar Nederland maakt, zult u bemerken op een geheel nieuw vliegveld aan te komen. **Het nieuwe Schiphol, Europa's grootste luchthaven verrees.**

Bij de bouw golden onder meer de volgende overwegingen: directe dienstverlening aan de passagier, met name een vlotte, efficiënte afhandeling van hem of haar en van de mee te nemen bagage; snelle overstapmogelijkheden voor de doorgaande reiziger; garage en parkeergelegenheid van voldoende capaciteit in de onmiddellijke omgeving van het stationsgebouw; bescherming van de passagier tegen weersinvloeden, geluidshinder en onaangename brandstofgeuren, hete en snelle stuwstromen van motoren.

De aankomende passagier verlaat het vliegtuig via de Avio-brug en betreedt nu een der pieren, enorme kokers met glazen wanden. Afdalend langs een trap of roltrap bereikt hij de brede verzamelruimte op de begane grond. Na de grenscontrole, de iets lager gelegen aankomsthal. Voor de bagage, die hier middels zeven transportbanden arriveert, vindt hij zulke duidelijke aanwijzingen, dat elke twijfel op welke band zijn koffers zich bevinden, bij voorbaat is uitgesloten. Na het passeren van de douanecontrole bereikt de zojuist aangekomene de zogeheten afhalershal, de plaats bij uitstek om door familie, vrienden en kennissen te worden begroet.

Ook de vertrekkende passagier legt de afstand tussen balie en vliegtuigcabine langs de meest soepele lijnen van geleidelijkheid af. Trapjes op of af komen er niet aan te pas. De vertrekhal ligt namelijk op hetzelfde niveau als de vloer van de cabine waarheen de reiziger op weg is. Bij de drie balieblokken, waarvan er twee speciaal voor de KLM bestemd zijn, kan naar willekeur een keus worden gemaakt; de passagier neemt dan kennis van een bijzondere noviteit: het elektronisch check-in systeem. Op niet minder dan 44 punten in twee KLM-blokken geïnstalleerd, verzekert dit systeem een buitengewoon snelle afhandeling. De passagier ontvangt binnen enkele seconden een nieuw ontworpen instapkaart, waarop alles staat wat hij moet weten, zoals b.v. zijn uitgangnummer. Voor verdere inlichtingen is er nog de stem van de omroepinstallatie die, ter wille van de rust, is teruggebracht tot een

zachte, niettemin duidelijke fluisterton. Vlak bij de balie-eenheden zoeven, gewillig en pretentieloos, de transportbanden, onverdrot en de bagage tot zich nemend om deze naar het bagagecentrum te laten glijden. Is de reiziger niet alleen, omdat er wegbrengers zijn meegekomen, dan kan de wachttijd bij een kopje koffie worden doorgebracht in de espressobar. Indien de wegbrengers daar prijs op stellen, kunnen zij, hoog op de pierdaken, als het ware te midden van de vliegtuigen, alle activiteiten op het verkeersplatform gadeslaan.

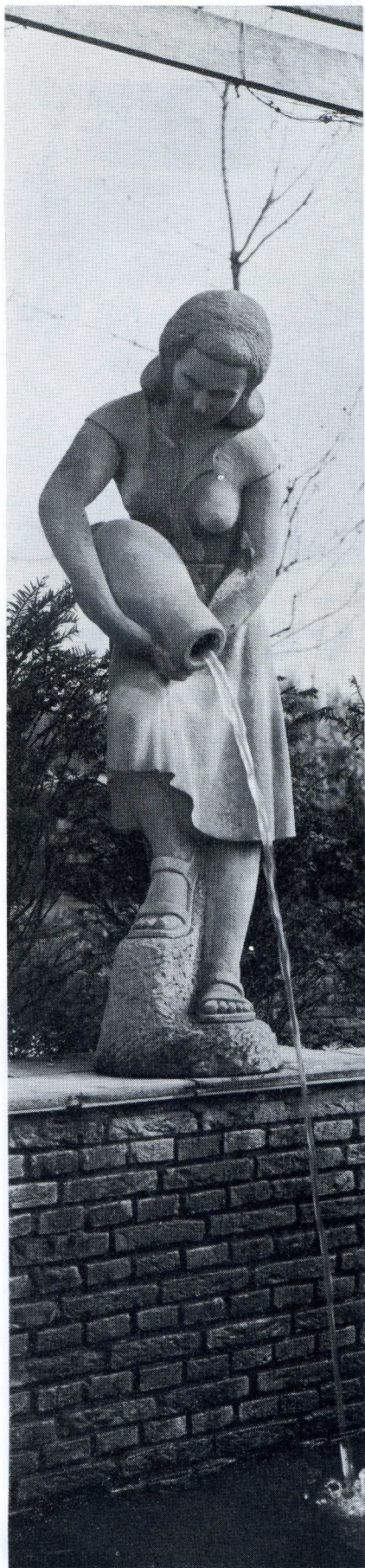
Inmiddels is hier wat op de zaak vooruitgelopen. Wij waren eigenlijk nog bij de balie. Maar goed; na het in-checken dan, de betaling van de vergoeding voor luchtvaartaccommodatie. Vlak achter de hiervoor bestemde kassa's bevinden zich de balies van de Koninklijke Marechaussee, die de passencontrole uitoefent.

Na deze formaliteiten: de lounge met de snelbuffetten, het winkelcentrum en het Tax-free Shopping Center, waar men de meest uiteenlopende zaken belastingvrij kan kopen. Nu bereikt de passagier de pier waarlangs het vliegtuig is opgesteld. Dank zij de informatie bij het in-checken verkregen, weet hij precies naar welke uitgang hij zich moet begeven. In de pieren zijn bij iedere verbinding tussen pier en vliegtuig eenvoudige wachtkamers gebouwd. Een snuffje van de eerste orde is een tapis roulant op de middenpier. Dank zij dit hypermoderne transportmiddel zullen de passagiers zonder een stap te doen, glijden naar de wachtkamers, van waar via de uitschuifbare, telescoperende, overdekte Avio-bruggen de vliegtuigcabine wordt bereikt.

En zo heeft het nieuwe Schiphol met al zijn faciliteiten, waaronder vele passagiers- en bezoekersrestaurants, vorm gekregen. Wij weten niet welke bij aankomst uw indrukken zullen zijn. Blijde verrassing, verwondering of wellicht verbijstering over zoveel vernuft en efficiency. Eén ding echter nemen wij als vaststaand aan: de kennismaking zal u met gepaste trots vervullen.

Op 28 april jl. heeft H.M. Koningin Juliana dit Schiphol, de grootste, modernste en meest comfortabele airport van Europa, officieel geopend.

WAAR EENS JACOBA

In de prille lente van ieder jaar wordt te Lisse de Keukenhof geopend. Het feest van de kleuren, dat twee maanden zal duren, zet in. De opening is de bekroning van tien maanden arbeid. Tien miljoen bollen zijn gedurende deze periode van uiterlijke rust, geplant, vertroeteld, verzorgd. Vijfhonderd variëteiten van de meest geliefde bloemen stralen in de voorjaarszon. De Keukenhof, schouwvenster van het bloembollenbedrijf. De naam „bedrijf” doet wel commercieel aan, maar dat neemt niet weg dat aan de exploitatie van deze lushof een zekere idealistische intentie ten grondslag ligt. De Keukenhof is immers een stichting, waarvan eventuele winsten worden gebruikt voor proefnemingen, nieuwe vindingen en allerlei tijd-rovende en kostbare ondernemingen op het gebied van de bollencultuur. Aldus experimenterend zagen honderden nieuwe tulpensoorten het licht. Tulpen even fraai van kleur als van naam, in vele gevallen opgedragen aan bekende persoonlijkheden.

Tegen de hellingen bloeien, in warme tinten, de crocussen en — verrukkelijk in hun bescheidenheid — de miniatuur irissen. Onder de reuzenbeuken en de zilveren berken de narcissen en hyacinten, aloude bekenden, die in hun uitbundigheid aan een stralende kinderlach doen denken.

Wanneer de wandelaar, overweldigd door de adembenemende aanblik, zich afvraagt hoe het komt dat in de Keukenhof de bloemen blijkbaar niet verwelken, zal hij het volgende antwoord krijgen.

De techniek is zover, dat de kwekers door een speciale behandeling een bol tot bloei kunnen laten komen op elke gewenste tijd van het jaar. Sterft een bloem, dan komt er ook een tot leven.

Vroeger waren het uitsluitend „de bollenvelden”, de grote bloemenakkers, die de toeristische attractie vormden. De laatste jaren is daar de verfijning van de Keukenhof bij gekomen, een park vol geur en kleur, zonder twijfel uniek in de wereld. Alleen de beide tulpenkassen zouden al voldoende zijn om het

woord uniek te rechtvaardigen. Verder is er de speciale amarylliskas en het paviljoen vol foto's met betrekking tot bloembinddemonstraties.

Buiten de bloemen biedt dit 25 hectare metende park nog gelegenheid tot het exposeren van werken van Nederlandse en buitenlandse beeldhouwers. Niet altijd even begrijpelijk, deze beelden. Maar in elk geval is er de genoegdoening, dat zij in hun totaliteit bijdragen tot de luister van het geheel dat Keukenhof heet. De Keukenhof, historische plek waar vijf eeuwen geleden Jacoba van Beieren zich met de valkenjacht onledig hield. Het oorspronkelijke kasteel van die naam is reeds lang verpulverd, maar het van veel later daterende landhuis staat voor de belangstellende toerist open. Het voormalige jachtslot dus van Jacoba, de onfortuinlijke gravin van Henegouwen, Holland en Zeeland. Er zijn dikke boeken over Jacoba geschreven. Over haar fanatieke strijd tegen Philips van Bourgondië, die het uiteindelijk voor het zeggen had. Wat zich verder in Holland afspeelde, de armoede van en de ontevredenheid onder het volk, lag kennelijk buiten de belangstellingssfeer der geschiedschrijvers.

„La Jardinière” heet dit allerliefste beeldje, geheel in stijl met het onvolprezen park

TOEFDE

Alle aandacht ging uit naar Jacoba en haar onvrede over het gemis aan roem en macht, haar ijdelheid en haar eigenzinnigheid. Een leven lang trachtte zij haar echtgenoten, respectievelijk de tweede, de derde en de vierde, warm te doen lopen om háár en alleen háár rechten op de troon te vuur en te zwaard te herwinnen. Tevergeefs overigens.

Tevergeefs ook trachtte zij een opstand te forceren. Terwijl zij rijk was en het leven deelde met een zorgzame echtgenoot, was het haar blijkbaar onmogelijk te berusten in het lot, dat zich nu eenmaal tegen haar had gekeerd. „Waarom een ongelijke strijd aan te binden?” vroeg de rustige Frank van Borselen, haar vierde echtgenoot. „Zijn wij niet gelukkig tezamen?” Maar het droombeeld van een grote troepenmacht, waarvan zij zelf aan het hoofd stond, bleef haar vervolgen.

De laatste jaren van haar leven sleet zij, verteerd door haat, zeurend en zanikend als een teleurgesteld kind, niet ver van de Keukenhof, op het kasteel Teilingen bij Sasenheim. Volgens de legende zou zij hier aan de drank zijn geraakt. In de roes zou zij de leeggedronken wijnkannetjes in de slotgracht hebben gegooid. Deze kannetjes, die daar inderdaad in grote getale zijn gevonden, is men Jacoba-kannetjes gaan heten.

Op haar sterfbed werd Jacoba ge-

Iets van de bloemenpracht, die de Keukenhof elk jaar opnieuw ten toon spreidt

kweld door wroeging over de wrede daden die op haar last waren geschied. In 1435, op vierendertigjarige leeftijd, stierf zij.

Heel dit drama van twisten, oorlog, ontvoering en plundering speelde zich af in de onmiddellijke nabijheid van één van de vredigste plekken

van Nederland: de Keukenhof. Een grimmige tijd, waaraan alleen het landhuis van die naam de herinnering levendig houdt. Het grijze verleden dat — hoe somber ook — de verrukkelijke kleurenweelde die nú de Keukenhof beheerst, meer reliëf geeft.

Er zijn allerlei tegenstellingen in de wereld van de bloemen. In vergelijking met de onverstoorbare gelijkmoedigheid en rust van de Keukenhof, is het Aalsmeerse bloemenleven heel wat dynamischer.

Hier, op de veiling, is het niet alleen maar bekeken en bewonderd worden. Volgeladen wagentjes rijden af en aan en wanneer de „opsteker” zijn takken seringen of anjers omhoog heeft geheven, dan berekenen de kopers hun kansen. Eén gedecideerde druk op de knop en de

pretendent is eigenaar van een paar honderd takken seringen of zóveel honderd camelia's. Niet lang daarna begint de driftige tocht naar vliegtuig of trein. Want ook het buitenland wil genieten van al dit fraais.

De veilingen in Aalsmeer kunt u iedere dag van 7.30 tot 11 uur bezoeken. Op de eerste zaterdag in september is er gelegenheid het unieke Aalsmeerse bloemencorso — met de daaraan verbonden tocht naar Amsterdam — te zien voorbijtrekken.

VOOR U, MEVROUW!

in geuren en kleuren

Het woord „gezelligheid” is een begrip, een Nederlands begrip. Hoe Nederlands wel, bewijst het feit dat je dit woord in geen enkele taal helemaal precies kunt vertalen. In elk gezin wordt de sfeer in hoofdzaak bepaald door de vrouw des huizes. Heeft zij er gevoel voor, dan zal het in haar omgeving „gezellig” zijn. Wie op bezoek komt, ervaart dat meteen. Hij voelt zich immers ineens thuis.

Nu is het niet mijn bedoeling u uit te leggen hoe u kunt zorgen voor zo'n gezellige sfeer. Bent u er de vrouw voor, dan gaat het vanzelf. In het andere geval is het helaas niet gemakkelijk te leren. Gelukkig zijn de meeste uit Nederland afkomstige dames goede huisvrouwen, die heel precies weten hoe zij de harmonische snaren moeten betokkelen. Dat geldt echter niet alleen voor de leden van het eigen gezin, maar ook voor de

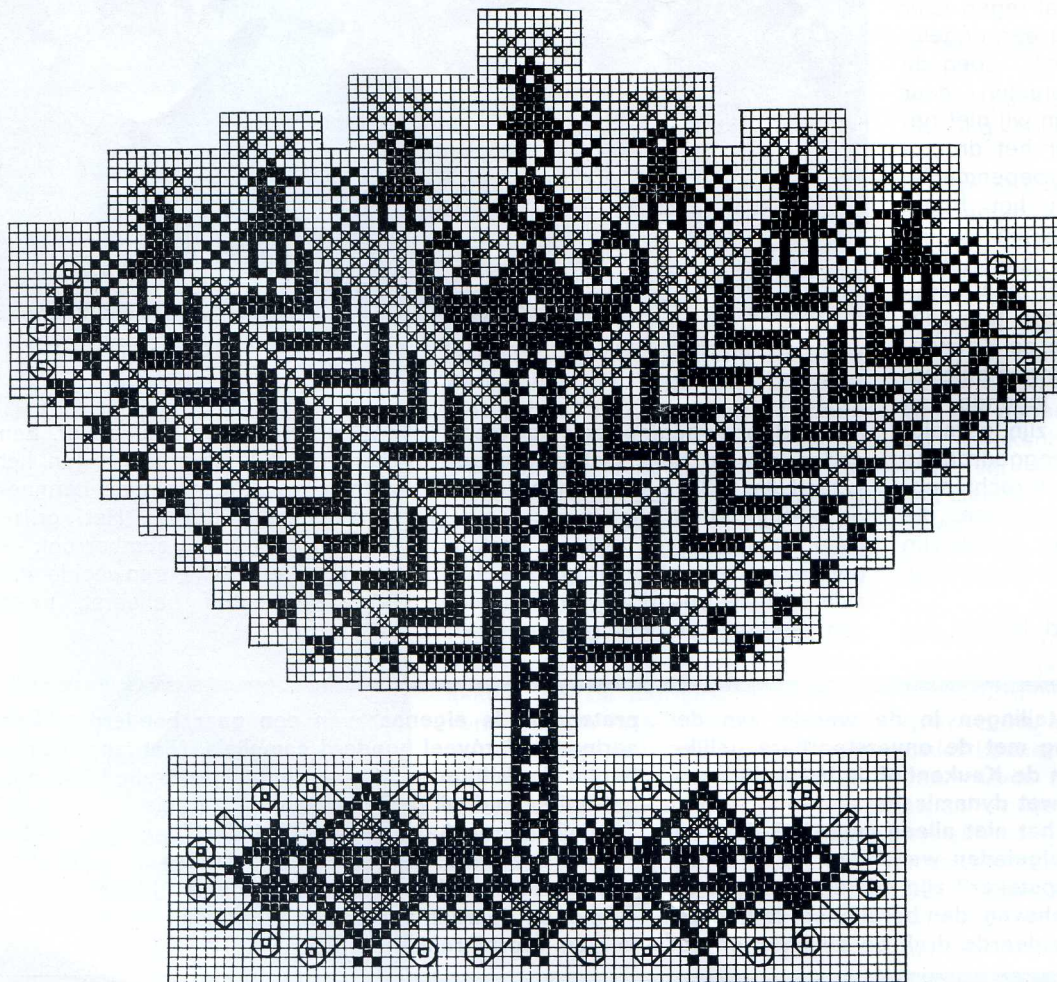
gast, die zich nooit „verloren” mag voelen.

Wanneer u één of meer gasten aan tafel hebt, mevrouw, zorg er dan voor dat alle gezinsleden zoveel mogelijk op hun plaats kunnen blijven, u zelf ook. Dat gaat uitstekend, wanneer u het menu maar zó opstelt, dat u eer inlegt met uw gerechten zowel als met uw rol als gastvrouw, zonder eindeloos heen en weer rennen naar de keuken, uit angst voor het welzijn van de spijzen op of in het fornuis. U kunt zelfs een uitgebreide, verfijnde maaltijd bereiden ter gelegenheid van een familiefeestje of wat u maar wilt, zonder elk moment van tafel op te staan.

Voor zo'n menu hebben we de hulp ingeroepen van Nicolaas Verwey, de bekende KLM-chefkok van de Amsterdamse luchthaven Schiphol met de vele on-

derscheidingen, waaronder de „Zilveren Koksmuts” en het lidmaatschap van de exclusieve Confrérie de la Chaîne des Rôtisseurs, één dergenen die de uitgelezen maaltijden voor de KLM-vliegtuigen ontwerpen en bereiden. Hij stelde een menu samen dat u — eenmaal aan tafel — geen hoofdbreken meer kost en waarvan uw gasten zullen smullen.

Verder ben ik weer eens aan het snuffelen gegaan in het oud-vaderlandse borduurwerk. In de Nederlandse musea en ook in particuliere verzamelingen worden talloze merklappen bewaard, die soms wel dateren uit de zeventiende eeuw. Over het algemeen werd dat oude handwerk in kruissteek uitgevoerd, dikwijls in één kleur, soms ook in twee. Een Friese „knottedoek”, waarop een grote levensboom staat afgebeeld, vond ik in

Een levensboom in twee kleuren kunt u b.v. borduren op een kussenovertrek van verdeelde grove stof. De kleuren kiest u afhankelijk van de tint van het materiaal. Al tellende zult u bemerken, dat het patroon 109 kruisjes breed is en 102 kruisjes hoog.

Een apart motief! Natuurlijk is het patroontje ook geschikt om er een schilderijtje van te maken. In dat geval ook de ondergrond borduren met kruisjes in een neutrale tint.

Duizenden bors d'oeuvres, slaatjes, pud-dinkjes, gebakjes en wat niet al worden dagelijks in de KLM-keuken op Schiphol bereid als voor- en nagerecht. U mag even een blik slaan in een gedeelte van de „koude keuken”.

het Prinsessehof in Leeuwarden. Nu wilt u weten wat een „knottedoek” is. In vroeger tijden gaf de vrijer de vrijster bij de verloving een losjes dichtgeknoopte doek met een geldbedrag, gewoonlijk in schepjes-schellingen, ten geschenke. Het geld diende als pand-penning. Nam het meisje het geschenk aan, dan trok zij de knoop — de „knotte” — steviger dicht en de verloving was een voldongen feit. Op de „knottedoeken” kwamen ook spreuken voor in heel oude spelling, zoals:

„Liefde te draghen is geen pyn,
Als liefde met liefde ghehuwt mach syn;
Maar als liefde weederom leyt,
So is 't al verlooren arbeit
Looft Godt”.

Nu het weer bijna zomer is in Nederland, moest op deze pagina's de nieuwe zomermode, waarmee de Hollandse vrouwen en meisjes zich binnenkort gaan tooien, natuurlijk ook present zijn. Ongetwijfeld valt het u op hoe vlot de Hollandse mode in de loop der laatste jaren is geworden. Wie zich in één van deze modellen vertoont, mag het hoofd fier rechtop dragen.

Mocht u naar Nederland vliegen, verzuim dan niet u iets leuks aan te schaffen in één van de vele goede mode-zaken, die het oude land rijk is. U zult uitstekend en voordelig slagen.

MENU

Cocktail Monica
Crème Maraichère
Filet de Boeuf Wellington
Légumes Froids
Riz Maltais
Bonbons
Mokka

Cocktail Monica

Leg in de cocktailglazen stukjes grapefruit, die u met sherry besprenkelt. Bedek de grapefruit-laag met een laag van reepjes wit kippevlees en geschaafde bruine amandelen. Garneren met rode bigarreux en goed koud serveren.

Crème Maraichère

Maak een blanke crèmesoep van kippebouillon, waaraan u — van het vuur — als garnituur toevoegt gare vermicelli, julienne van fijngesneden gare salade, zeer kleine balletjes gehakt en rauwe gehakte peterselie.

Filet de Boeuf Wellington

Een mooi stuk ossehaas wordt rose gebraden. Bedek de buitenkant met een fijne ragoût van gesnipperde champignons en ham, waaraan u een weinig cognac toevoegt. Verpak het vlees met ragoûtlaag en al in een omhulsel van niet te dun bladerdeeg. Bestrijk het deeg met eigeel en bak het geheel in een goed warme oven lichtbruin. Koud laten worden, in plakken snijden en desgewenst licht bedekken met een vleesgelei. Serveren met koude asperges, koude worteltjes en aardappelsalade.

Riz Maltais

Vul een met koud water omgespoelde puddingvorm met op smaak gebrachte rijstebrij, dit is in melk gekookte rijst met suiker en vanille of een ander smaakje, vermengd met een weinig geweekte gelatine. Laat de pudding koud worden en keer hem op een platte schotel. Als decoratie: een rand van fijngesneden vers fruit of vruchten uit blik. Opspuiten met slagroom. Presenteer er biscuits bij.

Bonbons

van goede kwaliteit schikt u op fijne schaalpjes.

Mokka

Serveer de mokka — geurige, sterke koffie — in kleine kopjes. Presenteer er suiker en room bij.

Boven: Jeugdige zomermantel, ontworpen en uitgevoerd door H. Berghaus N.V., Amsterdam, van flannel in de modekleuren purperrood, beat-geel en appelgroen. De mantel heeft een officierskraag, de zakken zijn verborgen in de stiksels onder de hooggeplaatste kleppen. Een hoge ceintuur siert de rug. Winkelprijs f 216,—.

Onder: Deze regenmantel van Hefji Regen-kleding N.V. te Amsterdam is vervaardigd uit Pluco Tergal en geheel met nylon gevoerd. De Pluco Tergal stof is bij uitstek geschikt voor lichtgewicht regenmantels, wordt gebracht in prachtige modekleuren en heeft de eigenschap zeer goed kreukherstellend en waterafstotend te zijn. De prijs van deze mantel in de winkel is f 109,—.

*Aan de rand van de Residentie zijn de
dagen van het vee geteld.*

DEN HAAG,

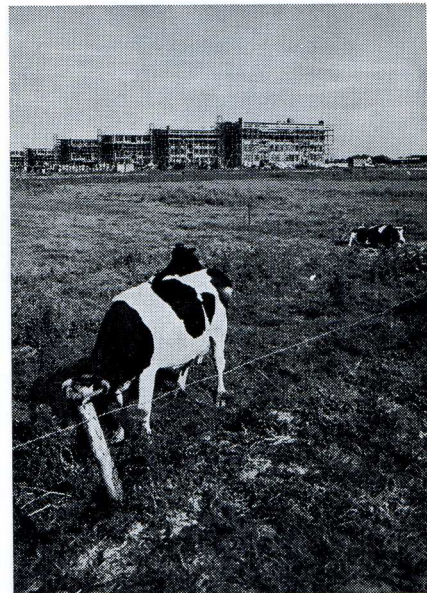
Den Haag is, of althans was, beroemd om zijn voorname deftigheid, zijn sfeer en zijn onbewogenheid. Terwijl vele

bladzijden van onze vaderlandse geschiedenis zijn volgeschreven over allerhande strubbelingen, oproeren en opstootjes,

Het Haagse Rijswijkseplein, zo'n veertig à vijftig jaren geleden een toonbeeld van rust

Hetzelfde plein, dat de verkeerspolitie-van-nu op de spitsuren grijze haren bezorgt.

Amsterdam betreffend, kenmerkte Den Haag zich immer door bezadigde rust. Men zou Den Haag de meest emotionele stad kunnen noemen. De gramstorige opmerkingen, gemaakt naar aanleiding van het feit dat niet Amsterdam maar Den Haag regeringszetel is, werden steeds — als niet van evident belang — met een ietwat verveeld gebaar terzijde geschoven. Niet gauw uit de plooi te krijgen, de Hagenaars.

Toen iemand het in zijn hoofd haalde een stedelijk te propageren, met de bedoeling iets in de geest van: „Amsterdam, er is maar één Groot Mokum”, te scheppen, werd het lied met zulk een onverschilligheid ontvangen, dat het verschijnen tegelijk de geruisloze begrafenis inhield.

Dat de mopjes van de houten ham en de vioolkist met aardappelen nog steeds opgeld doen, komt alleen omdat de Hagenaar er nooit over peinsde hier nu eens met een ad rem antwoord op te reageren. Zijn enige — hooghartige — reactie was, dat die eeuwige ham en die vale vioolkist blijf geven van een jammerlijk gemis aan originaliteit. Soms vertelt hij zelf wel eens een mopje, maar dan alleen om te tonen hoe een echt Haags grapje eigenlijk dient te zijn. Zoals van die twee ambtenaren, die elkaar in de draaideur van het departement tegen kwamen. De één was wat laat, de ander ging iets vroeger weg. Overigens is dit een van de weinige sappige trekjes uit het ambtenarenbestaan.

Dat de Hagenaar zich in het algemeen niet gauw opwindt, wil volstrekt niet zeggen dat er geen specifiek-residentiële problemen zijn. Zo is er in een Haags dagblad eens een polemiek gevoerd over het uitlaten van hondjes — al of niet op het trottoir. Het was een van de weinige evenementen die, naar Haagse

TOEN EN NU

door Alexander Coret

maatstaven dan, de hartstochten hoog deden opslaan. De pennestrijd duurde zolang, dat de niet-hondenbezitters er hoorndol van werden en de redactie, de wanhoop nabij, de knoop maar doorhakte en er abrupt een einde aan maakte. Het probleem, nooit opgelost, vormt een van de kleine verdrietelijkheden die sedertdien zijn blijven sluimeren en in verband waarmee nog wel eens een explosie te verwachten valt.

In Den Haag werkt niemand, is de uitroep van vele bezoekers uit plaatsen waar met meer vertoon van ijver wordt gearbeid. Dat zit hem in de cafés en de terrassen die in de regel 's morgens klokke half elf al vol zitten. De idee „niemand werkt” zit de stadsbestuurders intussen niet lekker. „Allemaal toeristen”, antwoordde burgemeester Kolf-schoten indertijd desgevraagd, „allemaal toeristen of bezoekers van congressen, die tussen de besprekingen door zich even komen verpozen”. Jawel. Maar eerlijk gezegd, wie de terrassiers van gezicht kent, kan zich moeilijk aan de indruk onttrekken, dat die congressen blijkbaar jaar na jaar in beslag nemen en dat de toeristen kennelijk reeds lang de banden met het land van herkomst hebben verbroken.

Zo rond de eeuwwisseling was Den Haag met zijn ongeveer tweehonderd-duizend inwoners een knusse stad. De Beeklaan bijvoorbeeld, zag zich nog begrensd door een maagdelijk niemands-land, terwijl de Transvaalwijk, in de zalige onwetendheid van hetgeen er allemaal aan bouwdrift kwam aanstormen, nog in de windselen lag. Het Bezuidenhout was maar een fractie van wat het nu is en in het Benoordenhout was het helemaal een landelijke boel. En dan was er — aan de oostelijke grens — de Swammerdamstraat. Daar, waar de wereld ophield, keken de bewoners prinsheerlijk over de grazige weiden van Rijswijk met als stijlvol decor de molen, in de omgeving waarvan Paulus Potter zijn beroemde stier schilderde. De draaibrug aan de Rijswijkseweg was zo smal dat, wanneer de stoomtram er over moest, het verkeer voor een wijle tot stilstand moest worden gebracht. Het teken hiervoor gaf de seinwachter die de ganse

lange dag heen en weer liep om, dan aan de Haagse, dan aan de Rijswijkse kant zijn rode vlag te zwaaien. Het Rijswijk-

seplein, dat de verkeersspecialisten van nu grijze haren bezorgt, was een toonbeeld van rust. Een soort speelweide

De Kalvermarkt in Den Haag voorheen. Op een boek woont nog een porder of porster

Nu, op diezelfde Kalvermarkt moderne gebouwen, waaronder het busstation van de KLM

voor de jeugd van de aldaar liggende school, nu Gemeente Archief. Van tijd tot tijd passeerde er wel eens een equipage met fragiele, van rubberbanden voorziene wielen en bemand met koetsier en palfrenier. Deze laatste zat ongeveer dertig centimeter lager dan zijn directe chef, de officiële menner. De koetsier had nog wel eens iets blozends en opgewekts, maar op het wasbleke gezicht van de bijzitter tekende zich altijd een stil verdriet af. Waarschijnlijk omdat de gooi naar de begerde, doorluchte zetel bij voorbaat tot mislukken gedoemd was. Eens palfrenier, altijd palfrenier, zo luidde de formule.

Een rustige tijd, dat wel. Aan de doorbraken, waarvoor latere bouwmeesters op drift zouden raken, als Vondelstraat en Grote Marktstraat, was men nog lang niet toe. Ook de reuzenmagazijnen van de binnenstad, zonder welke wij ons het centrum niet meer kunnen voorstellen,

zouden nog lang op zich laten wachten. Waren ook niet nodig. Wie keukenbenodigdheden behoefde ging naar het — nog niet gedempte — Spui om spullen in te kopen in de — van ouds bekende — Pottenschuit. Voor gebaleinde corsetten of solide keperen onderpantaloons konden de dames een eindje verder terecht: bij „Dag Juffrouw”, een zaak die tot een enorm bedrijf zou uitgroeien, maar die toen in alle eenvoud des harten zo genoemd werd als gevolg van de stereotiepe begroeting der winkeldochters.

Het tempo waarin tussen twee wereldoorlogen in, de veranderingen in Den Haag plaats vonden, kenmerkte zich door een zekere geleidelijkheid. Ondanks de ingrijpende bouwplannen die hun beslag kregen en ondanks de bevolkingsaanwas, bleef het wezen van de stad in feite onaangetast. Na de laatste oorlog, toen op veel dynamischer wijze werd aangepakt, er her en der fabrieken

verrezen en de geboren Hagenaar meer en meer in de verdrukking kwam door de import, wijzigde zich het karakter van de stad. Het was vooral de industrie, die met betrekking tot de onthaagsing van de Residentie een behoorlijke duit in het zakje ging doen. Zo waren er de olie-maatschappijen die tot dusver alleen hun goed onderhouden burelen in Den Haag hadden, maar die na de oorlog rond de stad de grond gingen omwoelen met boortorens om daarna het startschot te geven voor het eentonige spel van de „ja-knikkers”. Het is niet bij de olie gebleven. Van lieverlee bleek dat veel meer dan voorheen, het bedrijfsleven zich niet ongevoelig toonde voor de charmes van Den Haag. Althans, de ene na de andere industrie ging zich er vestigen, met het gevolg dat de Hofstad thans zo'n vierhonderd industriële bedrijven telt...

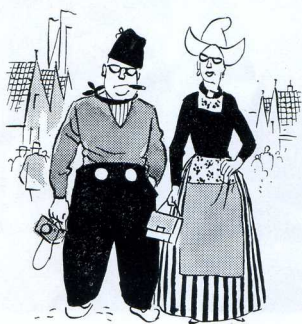
Den Haag is Den Haag niet meer. Toen in 1959 bleek, dat de Residentie maar eventjes honderdachttienduizend industriële werkers telde, tegen vienzestigduizend ambtenaren, werd dit een keer te meer bevestigd.

De industriële activiteit had tot gevolg, dat er meer woningen moesten komen. In 1948 werd begonnen met de bouw van nieuwe woonwijken. Moerwijk kwam het eerst van de grond. Toen dit stadsdeel eenmaal bewoond was, bleek al gauw dat er, naar verhouding, bij de winkeliers meer „gepoft” werd dan elders. De oorzaak hiervan was, dat jonge mensen die — eindelijk — een woning toegewezen kregen, er dan ook meteen gebruik van maakten, zich in de spullen staken en dan wel eens last hadden met de briefjes van de kruidenier of schoenmaker. Na Moerwijk volgde Morgenstond en in 1957 werd een begin gemaakt met Mariahoeve. De bouw van deze wijk viel in zekere zin buiten het gebruikelijke patroon. Van meet af aan werd, in stedenbouwkundig opzicht, naar meer variatie gestreefd. Na Mariahoeve ontstonden: Leyenburg — bij de Venendaalkade — Uilenest, Duttendel, Duinzicht, Kijkduin, Waldeck en misschien nog wel een paar meer.

En zo groeide en groeit Den Haag. Hoe snel het gaat, is bijvoorbeeld goed te constateren tijdens een reisje met de elektrische trein Den Haag—Rotterdam. Want dan duurt het heel lang vóór men goed en wel het polderlandschap heeft bereikt. Is het eenmaal zover dat men de koeien ziet grazen, dan is één blik naar de horizon voldoende om te doen inzien dat ook hier de dagen van het vee zijn geteld. Want op de achtergrond tekenen zich al weer de silhouetten af van de torenhoge gevaarten, de flats met hun schier ontelbaar aantal verdiepingen.

Een beeld dat in heel de Randstad Holland niet meer weg te denken is.

IMPRESSIES VAN EEN BEZOEKER:

VOLENDAM VALT TEGEN!
DE ENIGE IN VOLENDAMS
KOSTUUM GESTOKEN VOORBIJ-
GANGERS ZIJN DE 'BROWNS'
UIT BALTIMORE DIE ZICH
LATEN FOTOGRAFEREN.

IK HOU MIJN HART VAST!
ZE GAAN HET VOLGEND
JAAR NAAR AFRIKA!

lospie

HET IS VEEL LEUKER
OM WIM DEN BOER MET
WIE U IN SCHEVENINGEN
"GEZETEN" HEBT WEER
TE ONTMOETEN

...DAN OM TRUUS DE WIT,
MET WIE U IN SCHEVE-
NINGEN HEBT GEZETEN,
TERUG TE ZIEN!

Een van de vele terrasjes in Den Haag, waaraan deze stad zijn weinig vlijtige reputatie dankt. Hoe dan ook, het is goed toeven op dat terras — „Het Gouden Hoofd” — op de Groenmarkt. Probeert u het maar als u toevallig in de Residentie mocht aanlanden.

IETS OVER CLUBS IN AUSTRALIË EN NIEUW-ZEELAND

De Nederlands-Australische en Nederlands-Nieuw-Zeelandse clubs zijn talrijk. Dat is een goed ding. In de clubs heerst immers de intimiteit en de knusheid die alleen onder landgenoten denkbaar is. Men spreekt de eigen taal en als het even kan zelfs het vertrouwde dialect uit de geboortestreek. De genoegens in de clubs zijn vele. Er zijn er die zich beperken tot voetbal, toneel- en kaartavondjes. Maar er zijn er ook, die met een wel zeer gevarieerd programma te voorschijn komen, die dansavonden, cabaret, bustochten, picknicks en wat niet al meer organiseren, clubs die waar mogelijk hulp bieden en de zorg op zich nemen voor een sociëteit van ouderen. Een hartverwarmende gedachte.

En dan is er, al naar aard en aanleg, de dwaasheid die een hartig woordje meesprekt. Men denke aan de carnavals, compleet met dans, liedjes, hossen en gekkigheid. Allemaal dingen die gezamenlijk en in vereniging dienen te worden beoefend. De dwaasheid schatte men overigens op zijn juiste waarde. Immers, wie geheel zonder dwaasheid leeft, is niet zó wijs als men op het eerste gezicht wel zou menen, heeft eens een werkelijk wijs man gezegd. Uiterst nuttige instellingen, deze clubs. Want naast de genoegens, is er de uitwisseling van gedachten en het is de samenleving die de geestkracht van de mens beïnvloedt. En nu praten we nog niet eens over de voordelen die het lidmaatschap van zo'n club biedt. Neem nu het

reizen. De meeste clubs organiseren, zoals u wel weet, groepsreizen per KLM naar Nederland. Door het deelnemen aan zo'n groepsreis bespaart u belangrijk op de reissom. Toch hebt u geen extra kosten onderweg. Toch bent u voor de KLM een zeer gewaardeerde gast. Toch verwent het KLM-personeel u tijdens de vlucht precies evenveel als elke andere passagier. Informeert u maar eens naar de activiteiten van de Nederlandse club in uw woonplaats. Bent u al lid? Ja? Wellicht krijgen de plannen voor familiebezoek, al zo lang gekoesterd, dan wel vaste vorm.

De gereduceerde groepstarieven vindt u op pagina 16.

DUTCH CULTURAL SOCIETY FOR QUEENSLAND, BRISBANE

Bevorderen van vriendschapsbanden tussen Nederlanders in Australië door het houden van geregelde contact-avonden.

Secretariaat: Cnr Pozieres Rd and Bourrelet Street,
WEST HOLLAND PARK, QLD.
Tel. 97-6321

DE LIMBURGER KANGAROOS

Melbourne's Karnavals Club organiseert ieder jaar echte Nederlandse Karnavals, compleet met dansen, liedjes, hossen, gekkigheid, kostuums en een Hollandse keuken.

IEDEREEN WELKOM

Voor inlichtingen enz.: mr. L. Schoenmaekers,
70 Rowan's Road,
HIGHTETT, VIC.
Telephone 95-4968

HET LIDMAATSCHAP VAN DE C.D.M.A. AUXILIARY CLUB „IRENE”

GEEFT U:

reductie bij elke gelegenheid van culturele en sociale bijeenkomsten zoals film- en dansavonden, uitstapjes in binnen- en buitenland, enz.

U GEEFT:

uw steun aan de C.D.M.A. bij alle activiteiten op liefdadig en sociaal gebied.

Inlichtingen bij het SECRETARIAAT,
Box 27, P.O. NEUTRAL BAY, N.S.W.

DUTCH SOCIAL CLUB OF „LATROBE VALLEY”

- dansen
- picknicks
- toneelvereniging
- voetbalclub
- autorally's
- gymnastiek
- klaverjassen

Allen welkom.

Verdere inlichtingen:

P.O. BOX 288, MORWELL, VIC.

DUTCH-AUSTRALIAN SOCIETY IN ILLAWARRA P.O. Box 291

WOLLONGONG N.S.W.

- meer dan 600 leden
- maandelijkse dansavond
- toneelgezelschap
- gemengd zangkoor
- klaverjasclub
- cabaretgezelschap
- picknicks, barbecues
- cartrials, bustochten
- Sint Nicolaasfeest
- sociale bijstand
- noodfonds bij overlijden
- sociëteit voor ouderen
- lidmaatschap slechts \$ 4,00 per jaar

WINDMILLS SPORT CLUB (INC.)

De grootste Nederlandse Club in West-Australië. Opgericht in 1950. Enkele van onze activiteiten:

- een voetbalclub
- een toneelclub „Elckerlyc”
- een kaartclub

Voor verdere inlichtingen omtrent onze activiteiten kunt u zich wenden tot de secretaris: J. van der Meer, 84 Goddard St, RIVERDALE, Western Australia, tel. 66751.

FERNTREE GULLY SOCCER CLUB

Ferntree Gully, Victoria

Voetballers en liefhebbers stelt u in verbinding met:

A. de Rooy, Lot 1, Lyons Road,
NORTH CROYDON, VIC.

Tel. 870 1400 ('s avonds 870 1341)

Happen ...

HARING

Van alle vissoorten die op zee verschalkt worden, valt vooral de haring het ceremonieel van uitwuiven — Vlaggetjesdag — en inhalen — Koninginne-haring — ten deel.

De nieuwe haring dan.

Andere vis is blijkbaar niet zo gemakkelijk op leeftijd te toetsen. Men hoort immers nooit van nieuwe kabeljauw, schelvis of tong ter onderscheiding van de overjarige. In ieder geval, buiten de haring, wordt de drempel die oud en nieuw op de vismarkt scheidt, zonder pardon overschreden. Begrijpelijk. Het aantal „door kieuwen ademende, gewervelde dieren” die de vissen nu eenmaal zijn, is ontstellend groot, om nog maar niet te spreken van het geweldige areaal waarin zij zich plegen op te houden.

Het verorberen van een nieuwe haring is een specifiek Nederlandse aan gelegenheid. Het vereist een zekere stijl, een bepaalde bravoure zelfs. Het manueel waarmee de gemiddelde haring-eter de „eerste nieuwe” nuttigt, de wijze waarop hij het „zeebanket” met vinger en duim bij het staartje vat, vervolgens het hoofd in de nek werpt en dan langzaam tot savouren overgaat, is onnavolgbaar. Geen buitenlander — gesteld dat hij de verbijstering over het eten van rauwe vis te boven komt — hoeft het in zijn hoofd te halen dit ritueel ooit naar behoren uit te voeren.

Hoewel het haring-eten zich kenmerkt door een zekere uniformiteit, zijn er toch kleine nuance-verschillen te signaleren. Er zijn er die de haring langzaam en in zijn geheel naar binnen laten glijden om daarna, al keurend en kauwend, het staartje weg te gooien of uit te spuwen — de glijders. Tot de tweede categorie behoren zij die de haring op de helft — althans ongeveer

Glijden ...

ETEN

ter hoogte daarvan — afhappen en pas later tot de aanval op het tweede gedeelte overgaan — de happers. Deze laatsten, in hun begrijpelijke begeerte naar het eerste proeven van „het puikje der Noordzee”, lopen nogal eens te hard van stapel en komen derhalve wel eens met de ijzeren wetten van het haring-eten in conflict. Want deze consumenten — de happers zogezegd — wensen het resterende gedeelte slechts te eten na bijvoeging van een tweede dosis gesneden uien. En hiermede hadden zij van tevoren rekening moeten houden. Immers met het bordje, bevattend het dringend vermaan: „Geen afgebeten haring door de uien te halen”, valt niet te spotten.

Intussen heeft het klassieke haring-eten wat aan charme ingeboet. De ouderwetse handkar, bevestigd en wel, met de venter die luidkeels de lof van zijn produkt aanbeval, is uit het stadsbeeld verdwenen. Het schoonmaken aan de wagen, temidden van een prachtig stilleven van koppen en ongerechtigdheden, is verleden tijd. De haringeters staan dus niet meer te dringen om de haringman met zijn niet bepaald kraakzindelijk voorschot. Neen, een heer in smetteloos wit en staande in een houten geval, dat men in plaats van „tent” maar liever „paviljoen” is gaan heten, heeft zijn taak overgenomen. Al deze keurigheid heeft een zekere beschroomdheid bij de klanten teweeg gebracht. Men vindt het wat gênant in deze geordende omgeving „haring uit het vuistje” te eten. Dezulken nemen hun visjes maar liever mee naar huis. Alleen de echte liefhebbers storen zich niet aan al die nieuwigheden. Zij blijven de enig echte manier trouw. Glijden of happen.

DUTCH-AUSTRALIAN SOCIETY „NEERLANDIA”

(Noordelijke voorsteden van Sydney)
Opgericht in 1954.

Onze activiteiten zijn:

- SOCIALE AVONDEN
- FILMAVONDEN
- BUSTOCHTEN
- PICKNICKS
- CREDIT-UNION

Lidmaatschap per jaar \$ 3,00.

Inschrijfgeld \$ 1,00.

President: H. Buwalda, 28 Oak St,
NARRABEEN

Telephone 913 9007

DE NEDERLANDSE GEMEENTE IN DE PRESBYTERIAN CHURCH TE SYDNEY

wil ook u van dienst zijn.

Kerkdiensten in het Nederlands te:
ULTIMO; DEE WHY; ST. MARY'S;
BLACKTOWN; HORNSBY;
WOLLONGONG EN CANBERRA.

Vrouwenvereniging op 8 en jeugd-
groepen op 3 plaatsen.

Maandblad wordt u gaarne toegezonden. Voor inlichtingen:

Ds. H. F. Kat, 3 Handley Ave,
THORNLEIGH, tel. 841764;

Ds. C. Uidam, 36 Blaxcell St.,
GRANVILLE, tel. 6375108.

Ook in andere staten is het
NEDERLANDSE KERKEWERK:
BRISBANE: Ds. J. C. G. Fischer,
Witty Road, MOGGILL, QLD;
MELBOURNE: Zr. W. J. v. Tellinga,
97 Rathdown St., CARLTON, VIC.;
ADELAIDE: Mr. A. G. R. van Doorn,
23 White Cres, SEACOMBE
GARDENS S.A.;
PERTH: Ds. J. F. Zuiderduin,
550 Fitzgerald St.,
NORTH PERTH, W.A.
TASMANIA: ds. W. Drooger,
The Manse, OATLANDS, TAS.

DE NEDERLANDSE VERENIGING IN BANKSTOWN N.S.W.

Geregistreerd mei 1953 no. 10963,
biedt immigranten in onze omgeving:
feestavonden, picknicks en hulp waar
mogelijk.

Voor inlichtingen:

Postbus 21, BANKSTOWN, N.S.W.

NEDERLANDSE VOETBALCLUB „WILHELMINA”

Ringwood, Victoria

Alle clubfaciliteiten.

Geïnteresseerden, bel de secretaris:

W. Melai, 10 Whitehorse Road,
RINGWOOD, VIC.

Tel. 87 6714 ('s avonds 870 8107)

**NETHERLANDS SOCIETY
„ORANJE” (INC.)**
G.P.O. BOX 2738,
AUCKLAND

„Branches” over geheel
Nieuw-Zeeland

De doelstellingen zijn:

- De culturele banden met Nederland levendig te houden.
- Het verlenen van steun in noodgevallen, „Oranje Benevolent Fund”.
- Assisteren bij het verkrijgen van accommodatie.
- Ziekenbezoek aan eenzame leden.
- Nederlandse taallessen voor Nieuwzeelandse echtgenoten.
- Vele andere middelen om zich gemakkelijker te assimileren.
- Het lidmaatschap is open voor alle nationaliteiten.

Contributie per jaar bedraagt: 25/— voor echtparen; 20/— voor alleenstaande personen.

**NEDERLANDSE VERENIGING
IN DE „SUTHERLAND
SHIRE”**

Duizenden Nederlanders zijn lid van een Nederlandse Vereniging in Australië. Het geeft hun plezier om het contact met de Nederlandse taal te bewaren en het gemakkelijk te maken de overgang in het Australische leven.

Mocht u zich in de Sutherland Shire van Sydney vestigen, dan bent u van harte welkom in onze Vereniging.

Verdere inlichtingen:
P.O. Box 134, Miranda, N.S.W.

**CARNAVALS SOCIETY
„THE BOOMERANGS”**

Opgericht 11 november 1965

Doelstelling: het introduceren van de Nederlandse Carnavalsfolklore in Australië.

Drie Carnavalbals per jaar.

Verdere inlichtingen bij het secretariaat: T. Vandermeel, 8 Mulyan Ave., CARLINGFORD, N.S.W.
Overdag telephone 6490122, ext. 323

**NEDERLANDSE
VERENIGINGEN IN
BALLARAT, VICTORIA**

INTER AMICOS	— klaverjassen
AMUSEMENTSCLUB	— dansen
	cabaret
	volksdansen
FORTUNA '65	— voetbalclub

Verdere inlichtingen:

Ned. Verenigings Nieuws,
11 Trench Street, BALLARAT, VIC.
Telephone 26813

Opnieuw vertrok een grote groep leden van de Dutch Australian Society „Neerlandia” uit Narrabeen per KLM van Sydney naar Amsterdam en wel op 16 december jl. om de december-feestdagen weer eens onderwets in Nederland te vieren. Dat er een opgewekte stemming onder de reizigers heerste, is van de gezichten af te lezen.

NAAR NEDERLAND VOOR FAMILIEBEZOEK

Met dezelfde DC-8 jet reisde een gezelschap, bestaande uit leden van de Ferntree Gully Soccer Club, Vic., eveneens om de Kerstdagen en de jaarwisseling bij familie en vrienden door te brengen. Ook bij deze passagiers uiteraard vrolijke gezichten. Kerstmis vieren in het oude vaderland is ook inderdaad een belevenis.

PLEKJES

OM

NOOIT

TE VERGETEN

*Rechts: Friezen opgelet! Kent u dit molen-
tje bij Joure nog? En is het niet de moeite
van het tekenen waard?*

*Links onder: Charmant plekje in het mooie
en nijvere Twente en wel het ravijn bij
Nijverdal (O.)*

*Rechts onder: Zowel koeien als paarden
hadden het bepaald warm die dag, in het
prachtige Zuidlimburgse Geuldal*

KLM Royal Dutch Airlines
Department PS
G.P.O. Box 3836
SYDNEY, N.S.W.

GRATIS ABONNEMENT VOGELVLUCHT

Oud adres:

Naam:

Adres:

Plaats:

Staat:

Juiste naam en nieuw adres:

Naam:

Adres:

Plaats:

Staat:

Wilt u uw eventuele adres-
wijziging op nevenstaande
coupon vermelden? Links
s.v.p. het oude, rechts het
nieuwe adres.

Ter voorkoming van be-
schadiging, kunt u ook
een briefkaart gebruiken.

Misschien hebt u een vriend of kennis die ook regelmatig VOGELVLUCHT zou willen
ontvangen:

Naam:

Adres:

Plaats: Staat:

WAT U MOET WETEN VOOR U MET DE KLM OP REIS GAAT

WAT ZO'N REIS KOST IN EEN DC-8 JET

		Eerste klasse		Economy klasse	
		enkele reis	retour	enkele reis	retour
Sydney	— Amsterdam	Austr. \$ 970.—	1843.—	617.50	1173.30
Adelaide	— Amsterdam*)	Austr. \$ 970.—	1843.—	617.50	1173.30
Brisbane	— Amsterdam*)	Austr. \$ 970.—	1843.—	617.50	1173.30
Melbourne	— Amsterdam*)	Austr. \$ 970.—	1843.—	617.50	1173.30
Auckland	— Amsterdam*)	N.Z. £ 395.—	750.10	253.—	480.14
Christchurch	— Amsterdam*)	N.Z. £ 395.—	750.10	253.—	480.14
Wellington	— Amsterdam*)	N.Z. £ 395.—	750.10	253.—	480.14

De KLM-kantoren, de Generaal-Agenten of de erkende reisbureaus verstrekken gaarne alle inlichtingen en adviezen betreffende luchtverbindingen en tarieven van elk beginpunt in Australië en Nieuw-Zeeland naar bestemmingen waar ook ter wereld.

*) via Sydney

(Wijzigingen voorbehouden)

HOE LAAT DE DC-8 JETS VERTREKKEN

1 april 1967 t/m 31 oktober 1967

donderdag		zaterdag
17.00 v. vrijdag	Christchurch	a. 15.45 vrijdag
07.05 v.	Adelaide	a. 10.25
07.05 v.	Brisbane	a. 10.45
08.00 v.	Melbourne	a. 11.30
08.00 v.	Wellington	a. 17.40
09.00 v.	Auckland	a. 14.45
KL 844		KL 843
F/Y		F/Y

vrijdag		vrijdag
11.15* v.	Sydney	a. 08.10
17.05 a.	Manilla	donderdag
18.05 v.	Bangkok	v. 22.30*
20.10 a.		a. 21.45
21.00 v.		v. 17.45
23.45 a.		a. 17.00
zaterdag	Karachi	v. 10.05
00.30 v.		a. 09.20
—	Cairo •	v. 02.45
—		a. 02.00
02.10 a.	Beirut	woensdag
02.55 v.		—
06.20 a.	Rome ■	v. 22.05
07.05 v.		a. 21.25
07.55 a.	Frankfurt	v. 18.45
08.25 v.		a. 18.15
09.25 a.	Amsterdam	v. 17.15

(Wijzigingen voorbehouden)

- F = Eerste Klasse
Y = Economy Klasse
a. = aankomst
v. = vertrek
* = Geen lokaal vervoer Sydney-Manilla en v.v.
• = Vanaf 1 oktober tijden één uur vroeger.
■ = T/m 27 mei en vanaf 24 september tijden één uur vroeger.

De toren van Monnikendam met de merkwaardige „zandklok”, die de bewoners oproept zand te strooien zodra het glad is.

VOORDELIGE GROEPSREIZEN PER KLM

Groepen van vijftien of meer personen, behorend tot dezelfde vereniging of organisatie, kunnen onder bepaalde voorwaarden met de KLM naar Holland vliegen en terug tegen sterk gereduceerde tarieven, bijvoorbeeld:

Sydney—Amsterdam en terug:
Austr. \$ 821.40 (besparing Austr. \$ 351.90);

Auckland—Amsterdam en terug:
NZ £ 336.10 (besparing NZ £ 144.4).

De KLM-kantoren en Generaal-Agenten (zie blz. 2) en de erkende reisbureaus verstrekken gaarne alle gewenste inlichtingen.